

LTS: Chỗ tôi đứng năm nay đã có hàng chục vạn người lo ngại xảy ra ở khắp nơi tại Việt Nam, suốt từ trong Nam đến ngoài Bắc (Hà Nội, Hoàng Yên, Kiên Giang, Đồng Nai...) Nếu từ đây, những người lo ngại cho người lao động, ngăn chặn công an, viên chức chính quyền thi hành các quy định bắt công phi lý thì nay có không ít vị, dân chúng từ công an, viên chức chính quyền, luật công xa, đất công xa (Đồng Quán, Long Thành-Đồng Nai), nhện chìm ghe (Kiên Long-Kiên Giang), phá công sự (Đồng Quán), vây nhà viên chức chính quyền (Văn Giang-Hoàng Yên), bắt viên chức chính quyền, buộc viết cam kết không xâm phạm tài sản công nhân (Kiên Long-Kiên Giang)..

Có khá nhiều dấu hiệu cho thấy “nước đang tràn ly” và điều này là một cách lý giải nguyên nhân từ đâu. Bài của blogger Gõ Kĩn, đã được đưa trên blog của blogger này...
Blogger Gõ Kĩn

Đến giờ này, những người tôi gặp và có dịp hàn huyên tất thấy đều có chung một cách nghĩ khi nói về chế độ đang cầm quyền. Đó là sự thật hiển nhiên khác so với thời gian trước. Trong lòng tôi từng nghĩ, đã đến lúc mà họ bắt người dân nhìn thấy được bản chất lâu nay của những cán bộ công chức nhà nước, lòng tâm đã bắt con gì đó tha một chút.

Và xót xa cho sự mất mát của người dân trong thời gian qua, và mong vì nó sẽ giúp cho sự thay đổi toàn diện của đất nước trong thời gian tới.

Người bắt làm một bộ phận tại sân bay Tân Sơn Nhất và những người khác cho (tội nguy hiểm cho hay buộc phải cho khoan bản tội), nay tâm sự đã cảm thấy bất an với những đồng nghiệp đó. Người này muốn được thay đổi công việc, chấp nhận dù tiền ít hơn những tâm sự yên tâm. Ít tiền hơn thì cũng không phải cú sốc và khúm núm trước cấp trên như trước. Ít tiền hơn những cảm thấy thoải mái sự đóng góp tiền do mình làm ra một cách chân chính. Tôi hỏi: Sao bây giờ lại cảm thấy như thế? Bên tôi trả lời: Chán làm mày , tao nhìn thấy sự sụp đổ của nền nôi, lo cho mình được thanh thản chút nào hay chút gì.

Người bắt hiện đang tiếp tục làm cho một số kinh doanh như cũng chia sẻ là cảm thấy mình đã quy định đúng khi không tiếp tục đi phượt và lâu dài trong môi trường quân đội (lý tưởng trai trẻ của anh). Anh say sưa hát những bài nhạc được trong buổi karaoke hợp một bên bè những đưa ra một kết luận trong “tăng ba” của chúng tôi là quân đội thời nay không còn gì đáng

Như còn làm một người lính mà phải cầm súng trong chiến tranh, còn phải phải
 chiến đấu anh sẽ bỏ súng và lui tới nơi an toàn. Đây là một người dân bình thường,
 anh có thể nói rằng đi tìm mình nghĩ về bị bắt và mong có một ngày phải thay đổi lý tưởng
 của anh để sống cùng hòa bình sông núi. Anh nói: Tôi thấy một người đã quyên toàn chỉ
 có chuyển nhượng, tôi nghĩ đã đúng.

Tôi thà m nghĩ: Sđ đn ngày y thôi !

2 / 4

vây, cô thấy mừng cho con. Thấy gian ôn thi thì trời nóng nhảm chán ra học sinh đi thi chính thức mới thoải mái tháng rồi. Hôm rồi nhà trường, mời các phụ huynh có con đi thi chính thức vào danh sách lên học.

Học xong về nhà cô phân vân quá, bởi các khoản phải đóng cho nhà trường để con học ôn nghe đâu lên tới vài triệu (tiền bồi dưỡng cho thầy dạy, tiền mua tài liệu, tiền cấp sổ vở để chép bài nhà trường...) mà còn chưa học, vì con cô hơi nhút nhát nên cần được luyện riêng với một thầy khác nhảm có thể mạnh dạn hơn khi thi và phí tiền khoản này cũng gần bằng khoản kia. Thầy trực tiếp nói riêng với cô: Nếu chưa lo cho em đi học thì vào danh sách chính thức đợt này thì chắc hẳn lo kết quả học tập cả năm nay cả em, bố mẹ đừng học sinh gì, như thế là tốt lắm đấy. Nghe xong cô vẫn lo (kiếm đâu ra tiền trong tình cảnh như cô - lao động chính trong nhà - đang bận làm, bận không vì xí nghiệp hết việc) vẫn mừng cho con. Tuy nhiên, khi tình cờ nói chuyện với một vị phụ huynh khác, ngay sau buổi học về nhà trường, cô mới té ngửa là thầy kia cũng gợi ý ý chang như vậy, chỉ có sổ tiền luyện riêng thì khác, cao hơn sổ tiền thầy kia nói với cô (có lẽ vì nhìn vị phụ huynh này sang trường học hơn cô) và thầy cũng bố mẹ đừng là con cả vị phụ huynh này sổ được chọn vào danh sách chính thức... Cô "bực xúc" quá, vẫn thấy con mình vẫn xa xưa học cách "đào tạo" cả nhà trường như cô không dám có phản ứng thái quá vì con cô vẫn còn phải học ngôi trường này đến hết lớp 9. Đi đâu cô khó xử là làm sao để con không thấy thua với các bạn (nếu không được chọn) và cô không mất tiền mất cách vô ích (chẳng lấy lòng thầy), trong khi gia đình còn biết bao khoản phải lo toan. Tiền thoái lui khó nan. Cô đặt câu hỏi cho ông bà già nhà tôi: Các bác xem bao giờ mới hết nạn giáo dục kiểu này? Nói thật, em làm được gì mà không như học sinh đến con là em làm ngay.

Câu chuyện với anh tài xế taxi (trong comment trên blog "trandongchan") ngày 14 Tháng Hai cũng đáng nói. Anh kể: Sáng nay, khi thấy một nhóm áo xanh đang bắt hàng cả các cô, dì bán kẹo trên một cây cầu, quá bất ngờ nên anh đã ngừng xe, giúp mấy cô, dì thu dọn đồ, đứng chờ cả nhóm áo xanh làm nhiệm vụ. Với vài tài liệu anh không bắt vì lái xe chỉ mòng cầu, cần trả nợ thì hành công việc như anh gọi như người mua áo xanh đó là "kẻ cướp có giấy phép hành nghề". Nghe tôi nói phong phanh, các công ty xăng dầu đang than bực, chỉ có số tiền, giá xăng sẽ tăng, anh lập tức phản ứng: "Đừng làm ăn gian lận" và xếp các công ty xăng dầu vào nhóm "kẻ cướp có giấy phép hành nghề". Anh bố mẹ nghèo nghèo khác đã khổ, người nghèo Việt Nam còn khổ gấp bội vì chọn được ai bố mẹ và: Nếu anh có quyền, anh sẵn sàng bán hết nhà hết ruộng để ủng hộ công quyền mà làm chuyện bất công, bắt cướp hủu qu. Anh cũng mong tiếng nói dân chúng được lắng nghe. Nếu có ai đứng lên, 'cầm đầu', anh sẵn gia nhập ngay đội đầu chính quyền này. Anh tin rằng, nếu mình không đứng đầu chính quyền này thì khi có một cái nào đó đánh chìm Việt Nam, chắc chắn sẽ mất nước vì dân chúng sẽ đi theo người bang do chán chường này rồi, bây giờ, ai cho họ đứng đầu thì họ, họ sẽ theo thôi.

Gần nhất là vấn đề ăn chặn tiền học phí cho người nghèo, đẩy ra ngoài học mà không học. Nguyên nhân do đâu? Ông bà có câu: "Thầy giáo bắt chính, học sinh lo". Cái càng cao, "ăn"

c a c ng c ng m nh. Tr n “ n” đ   c, sao đ  i l i không th . Tr n đ  “ n” làm sao c  m đ  i “ n”.  n,  n,  n... đ  tr  th n v n h a ph  bi n đ n m c người d n buộc phải chung s ng v i n . B t k  người d n n o c ng biết c u “đ ng tiền đ  tr   c l  đ ng tiền khăn” trong m i h nh x  v i những c n b  chính quyền, thu c các quan qu n lý nh a nước...

C n nhi u, nhi u c u chuy n nh  v y n a. B y gi , l c m  cu c sống của h ng triệu người r i vào đ  ng c ng, v  không ho ng kinh t  đ ng ngày th m tr m tr ng, m  h  v n phải cung ph ng cho l p người m  l  ng t m đ  b  ch  tha, qu  b t th i đ u g i s  x y ra ? C ng nh n đ nh c ng ph n đ i l  ng th p, th t nghiệp k m đ i k m, x  h i b c b i khi n c c v   n m ng ngày c ng r ng r n, n ng d n h p l c ch ng chính quyền cướp đ t, sinh viên trao tay truy n đ n k u gọi thay đổi, tr  th c vi t những b i ph n bi n tr n m i ph  ng di n...

T m c a người d n đ  b t ph c. Tr  c a người d n đ ng đ t ra những c u hỏi m  chính quyền này kh  c  th  tr  l i. Ti n đ  c a m t cu c kh ng ho ng chính tr  đ ng hi n hi n t ng ngày, t ng ngày... L ng d n đ ng chuy n. Ai xoay ngược được bánh xe l ch s  th ... c  th  xem !